

[Bollmann]

Vi er også meget enige i, at den almennyttige sektor ikke selv kan klare alle flygtningenes boligproblemer, og derfor skal vi have fat i den private udlejningssektor på en eller anden måde. Jeg vil dog gerne indskyde her, at et af argumenterne for den seneste udvidelse af den almennyttige boligkvote netop var efterspørgslen fra flygtningene.

Vi er enige i, at andre sektorer også skal være med, men vi synes godt, man kan sige, at de faktisk er med. Hvis jeg hørte rigtigt, sagde ministeren, at 36 pct. af flygtningene i de seneste år er bosat i privat byggeri og 40 pct. i det almennyttige, og det er altså sket uden tvang.

Derfor var jeg glad for hr. Jørgen Estrups bemærkning om, at det skulle ske ad frivillighedens vej. Jeg hørte selvfølgelig også, at han sagde »så vidt muligt«. Men jeg mener rent faktisk, det har været i hvert fald delvis muligt at placere dem på den måde.

Vi lægger altså megen vægt på frivillighed også i dette spørgsmål. Jeg tror som andre, at klimaet i en bebyggelse vil være bedre uden anvendelse af tvang. Vi kender alle sammen eksempler på, at flygtningene i nogle tilfælde bliver modtaget negativt i en bebyggelse. Langt de fleste – heldigvis – her i salen beklager, at det er sådan. Vi beklager det dybt. Men jeg tvivler på, at gennemførelsen af forslaget her gør tingenes tilstand bedre; jeg vil snarere sige tværtimod.

Jeg mener heller ikke, at forslaget løser problemet med fordelingen mellem kommunerne. Også her tror vi på, det er frivillighedens vej, vi skal gå. Jeg synes, det er positivt, som vi fik at vide, at flere og flere kommuner nu kommer med, altså også uden tvangsmidler.

Man har i bemærkningerne bl.a. henvist til reglerne om kommunal anvisning i alment byggeri. Jeg vil da gerne erindre om, at den ret i sin tid ikke blev specielt indført af hensyn til flygtninge. Så vidt jeg husker, var bestemmelsen et element af mange i en noget større revision af boligbyggeriloven. Jeg mener i øvrigt, at sammenligningen mellem de to kategorier halter på en lang række områder, men det skal jeg ikke komme ind på ved denne lejlighed.

Jeg vil slutte med at sige, at vi håber, at ministerens bestræbelser med kontakter til kommuner og til grundejere lykkes. Vi håber, de giver resultat. Vi tror altså også på det, fordi vi synes,

at udviklingen de senere år har vist, at der er muligheder ved fortsat af gå ad frivillighedens vej.

Derfor må vi afvise forslaget, som det ligger her, selv om vi selvfølgelig har sympati for de intentioner, der ligger bag.

Jane Oksen (FP):

I Danmarks Riges Grundlov står i § 72, at boligen er ukrænkelig, og i § 73, at ejendomsretten er ukrænkelig. Så man kan egentlig godt sige, at Socialdemokratiet og SF med dette forslag om kommunal anvisningsret til lejligheder i privat udlejningsbyggeri angriber ejendomsretten.

Forslaget er fremsat som følge af de mange flygtninge, der nu melder sig på boligmarkedet. Der er delte meninger om, hvor mange der egentlig mangler bolig. Forslagsstillerne har ikke selv sat tal på, men foreslår, at hver fjerde bolig i privat byggeri udlejes til flygtninge. Det har været fremme, at der i 1988 skulle være brug for 3.300 lejligheder til flygtninge. Andre mener, at det drejer sig om det dobbelte.

Når man ser disse tal, bør man tænke på, at der er 200.000 danskere, der står i kø til en lejlighed. Og vi har stadig omkring 400.000 dårlige boliger i Danmark, der er uden toilet, bad eller centralvarme. Mange af disse dårlige gamle lejligheder bebos af ældre mennesker; mens flygtningene tit tilbydes nye, moderne lejligheder, fordi man ikke ser på huslejen størrelse, men gladeligt betaler en stor leje.

Resultatet er, at danskere, såvel unge som gamle, må rykke endnu længere ned i boligkøen og tage til takke med dårligere lejligheder.

Vi har også på andre områder set, hvordan man favoriserer flygtningene. I Fremskridtspartiet mener vi, at flygtninge skal behandles nøjagtig som danskere. Men alene ved i almennyttigt boligbyggeri at tilbyde hver fjerde lejlighed til flygtninge sker der en favorisering af flygtningene. Der har været talt om mange særlige ordninger for flygtninge, bl.a. indvandrerhold på seminarierne. Det næste forslag, man kan forvente, bliver vel, at private arbejdsgivere skal tvinges til at ansætte flygtninge.

Vi mener ikke, man kommer langt med denne tvang. Dette forslag er gennemsyret af tvangsforanstaltninger. I § 4 er der faktisk en direkte trussel om, at private udlejningsejen-